

A Fővárosi Ítéletábrla a dr. Szigeti Szilvia jogtanácsosábtal képvlselt ... (....) felperesnek a dr. Kispál Editügyvéd (...) ábtal képvlselt ... (....) alperes ellen ajánlás hatályon kívül helyezése íránti perében a Fővárosi Törvényszék 2014. április 23-án kelt 7.G.43.797/2013/8. számú ítéletével szemben az alperes ábtal előterjesztett fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az álbbr

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint jogorvoslati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A ... alperes ... fogyasztó és a ... felperes közötti jogvitában 2013. március 27-én kelt BBT/0557/2013. számú ajánlásában azt ajánlotta, hogy a ... törölje a ... forgalmi rendszámú gépkocsi 2012. november 16-i ... szám előtti 10230000001314 azonosító számú parkolási eseményével kapcsolatban kiszabott pótdíj miatti követelését.

Az alperes a fogyasztó elmondása és a fogyasztó ábtal csatolt ... sorszámú parkolójegy, a fizetési felszólítás, a 2012. november 19-ei fax küldéséről szóló jelentés, a ... írt elektronikus levelei, valamint az alperes 2013. január 17-én és 2013. január 25-én kelt, a panasz elutasításáról szóló levelei alapján megállapította, hogy a fogyasztó a ... forgalmi rendszámú gépkocsival 2012. november 16-án leparkolt a ... utcában, majd onnan eltávozott és röviddel később az utcába visszatérve az előző parkolási helytől eltérő - a céljához közelebb eső - parkolóhelyen állt meg. Elindult jegyet váltani, ami alatt a parkolóőr pótdíjfizetési felszólítást helyezett el a gépkocsin, melyben a pótdíjazás okaként lejárt jegy szerepelt. Kétségtelen tényként állapította meg, hogy az előző parkolás során megváltott parkolójegy a műszerfalon maradt, de az újabb parkolás megkezdésétől számítottan haladéktalanul megtörtént az újabb jegy megváltása. A pótdíjazás 9:30 órákor, a jegyváltás pedig 9:33 órákor történt. Az esetet követő első munkanapon a fogyasztó telefonos érdeklődésére az alperes munkatársa elfogadta az 5 percen belüli parkolójegy megküldését azzal, hogy azt nem csak faxon, hanem levélben is meg kell küldenie. Ezt a fogyasztó meg is tette, ennek ellenére a ... 2013. január 17-én kelt levelében 16.999 forint pótdíj megfizetésére szólította fel.

Rögzítette, hogy a ... az eljárásban az ügy érdemére vonatkozóan nyilatkozatot nem tett.

Nem vitatott tényként rögzítette, hogy a jármű az adott parkolási helyen várakozott és az ellenőrzés időpontjában nem rendelkezett érvényes parkolási jogosultsággal, tehát a pótdíj kiszabása megfelelt

a jogszabályoknak. Megállapította, hogy a fogyasztó által bemutatott parkolójegy érvényességének kezdő időpontja és az ellenőrzés időpontja között nem telt el 5 percnél hosszabb idő, a pótbefizetési felszólításra a fogyasztó határidőben reagált, 5 naptári napon belül bemutatta az érvényes jegyet. A 30/2010. (VI.4.) Fkgy. rendelet 48.§ (3) bekezdése szerinti feltételek alapján ilyen esetben a parkolást üzemeltető a várakozási- és pótdíjtartozást törli a nyilvántartásából. Ezzel a lehetőséggel a gépjármű üzemeltetője naptári hónaponként legfeljebb egy alkalommal élhet, ha a bemutatás időpontjában az adott gépjárműre nincs 30 napnál régebbi jogosulatlan parkolási esemény miatt kiszabott és nem vitatott várakozási- és pótdíj tartozás. A vállalkozás azonban nem ezekre a kizáró okokra hivatkozott, hanem a „lejárt jegy” után a türelmi időn kívül történő jegyváltásra.

Az eljáró tanács megjegyezte, hogy amennyiben a gépkocsi az általa elfoglalt parkolóhelyet elhagyja, majd akár az eredeti helyszín közelében másik parkolóhelyre áll át, az újabb parkolási eseménynek minősül. A várakozási esemény nem a jegyváltással, hanem a parkolóhely járművel való elfoglalásával következik be.

Rögzítette, hogy nem merült fel adat arra, hogy a fogyasztó képviselőjének a meghallgatáson írásban is tett nyilatkozata a két parkolási eseményt illetően ne lett volna alapos.

Felperes 2013. június 21-én benyújtott keresetében kérte az alperes ajánlásának hatályon kívül helyezését az 1997. évi CLV. törvény 34.§ (4) bekezdése alapján. Álláspontja szerint az alperes ajánlása jogszabálysértő, ajánlása az 1988. évi I. törvény (Ktv.) 9/D.§ (3) bekezdésébe, a 15/D.§ (1) bekezdésébe, a 15/C.§ (1) és (2) bekezdésébe ütközik. A fogyasztó 2012. november 16-án 9 órakor váltotta meg a parkolójegyet, amely 9:21 óráig volt érvényes, pótdíjazásra 9:30 órakor került sor azt követően, hogy a türelmi időn belül nem történt meg az újabb parkolójegy megváltása. A fogyasztó csak 9:33 órakor váltott új parkolójegyet.

Arra hivatkozott, hogy az ajánlás nem felelt meg a jogszabályoknak, a jogszabályok téves értelmezésén alapul és a bizonyítékokat nem teljes körűen értékelte. Nem vizsgálta és nem oldotta fel azt az életszerűtlenséget és ellentmondást, hogy a fogyasztó a parkolóhelyet elhagyta és ugyanabba az utcába visszatért. A fogyasztó az alperes előtt semmivel nem bizonyította, hogy a helyszínt elhagyta. Figyelmen kívül hagyta a Ktv. 15/C.§ (1) bekezdésének előírását, miszerint az előző parkolójegy érvényességének lejártától számított 5 perc türelmi ideje volt a fogyasztónak arra, hogy újból jegyet váltson, azaz a fogyasztó részéről a 9:26 óráig megváltott jegy kerülhetett volna csak elfogadásra.

Az alperes kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását. Tagadta azt, hogy az ajánlása jogszabályt sértene. Előadta, hogy a meghallgatáson megjelent a fogyasztó meghatalmazottja és előadta, hogy a kocsiiban lefotózott parkolójegynek semmi köze a bírságoláshoz, mivel ez a jegy egy másik helyen megkezdett és befejezett parkolás dokumentuma. A korábbi parkolóhelyet a türelmi időn belül elhagyta, majd kb. 6-8 perces közlekedés után tért vissza az utcába és egy másik helyre leparkolt. A parkolójegy megvásárlása alatt került sor a bírságolásra. A fogyasztó által csatolt bizonyítékok szerint egyértelmű, hogy a bemutatott parkolójegy érvényességének kezdő időpontja és az ellenőrzés időpontja között nem telt el 5 percnél hosszabb idő, a pótdíjbefizetési felszólításra pedig a fogyasztó időben reagált, így 5 naptári napon belül bemutatta az érvényes jegyet. A felperes a 30/2010. (VI.4.) Fkgy.r. 48.§ (3) bekezdésében rögzített kizáró okokra nem hivatkozott. Az eljáró tanács pedig rámutatott arra, hogy újabb parkolási eseménynek minősül az, ha a gépkocsi az általa elfoglalt parkolóhelyet elhagyja, majd másik helyre parkol még akkor is, ha az az eredeti helyszín közelében van. A várakozási esemény nem a jegyváltással, hanem a parkolóhely járművel való elfoglalásával következik be. A felperes az ügyben nem tett nyilatkozatot és arra vonatkozóan sem érvelt, hogy miért tekintette az ügyet egyetlen várakozási eseménynek. A keresetében végig elfogadott tényként kezelte, hogy a gépjármű a korábbi parkolóhelyet nem hagyta el, azonban erre vonatkozóan bizonyítékot nem szolgáltatott

sem az alperes eljárása alatt, sem a keresetlevélben. Kiemelte, hogy a feltárt tényállás alapján az Fkgy. r. 48.§ (3) bekezdése alkalmazásának volt helye.

A Fővárosi Törvényszék 2014. április 23-án kelt 7.G.43.797/2013/8. számú ítéletével az alperes 2013. március 27-én elfogadott BBT/0557/2013. számú ajánlását hatályon kívül helyezte.

Kötelezte alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 20.000 forint perköltséget, továbbá megállapította, hogy a felperes illetékmentessége folytán le nem rótt 36.000 forint illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság az alperesi ajánlásban rögzített tényállást a jogvita szempontjából releváns tényekkel az alábbiak szerint egészítette ki. Megállapította, hogy a fogyasztó a ... forgalmi rendszámú gépkocsival 2012. november 16-án 9 órakor parkolt le a ... utcában és a megváltott parkolási jegye 9:21 óráig volt érvényes. A pótdíjazás időpontjáig ez a parkolójegy a gépjármű szélvédőjéről nem lett eltávolítva.

Az alperes ... a 2013. január 9-én kelt fizetési felszólításában a pótdíjazás alapjaként az 1988. évi I. törvény, valamint a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény és a Budapest Főváros közigazgatási területén a járművel várakozás rendjének egységes kialakításáról, a várakozás díjáról és az üzemképtelen járművek tárolásának szabályozásáról szóló 30/2010. (VI.4.) Fkgy. rendeletet jelölte meg. A gépjármű rendszáma alapján felkutatott fogyasztóval levélben közölte, hogy a pótdíjazás időpontjában a fogyasztó lejárt parkolójeggyel rendelkezett (9:00-9:21). A beküldött pótjegye a pótdíjazás időpontjában nem volt érvényes, mivel türelmi időn kívül váltotta meg a következő jegyét (9,33-9,48). Az 1988. évi I. törvény 15/C.§ (1) bekezdésére hivatkozással szólította fel, hogy a pótdíjfizetési kötelezettségének 2013. január 27-ig tegyen eleget.

Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy az alperes helyesen állapította-e meg a tényállást, és megfelelően alkalmazta-e a vonatkozó jogszabályokat. Megállapította, hogy bár a felperes az alperes által lefolytatott eljárásban nyilatkozatot nem tett, az eljárásban nem vett részt, ugyanakkor az eljáró tanács előtt a parkolással kapcsolatos álláspontja ismert volt, mivel a fogyasztó csatolta a fizetési felszólítással és a panasz elutasításával kapcsolatos alperesi leveleket. A bíróság azt állapította meg, hogy az alperes rendelkezésére álló okiratok alapján a tényállást hiányosan állapította meg, a tényállás semmilyen adatot nem tartalmazott a bírságolás alapját képező parkolási eseménnyel kapcsolatban, így arra, hogy a fogyasztó ugyanabban az utcában, ugyanazon a napon mikor parkolt le és mettől-meddig szóló érvényes parkoló jeggyel rendelkezett. Annak ellenére nem rögzítette az ezzel kapcsolatos tényadatokat, hogy ezek az adatok rendelkezésére álltak és az ajánlásban maga is tényként állapította meg, hogy a korábbi parkolójegy a gépkocsi szélvédőjén volt és a pótdíjazás ezen parkolójegy alapján történt meg.

A rendelkezésre álló adatok alapján nem vitatott tényként kizárólag azt állapíthatta volna meg az alperes, hogy a fogyasztó a megjelölt napon a ... utcában 9:00 órakor parkolt le és 9:21 óráig rendelkezett érvényes parkolójeggyel, a parkolóór 9:30 órakor bírságolta meg és a fogyasztó 9:33 órakor váltott új jegyet 9:48 óráig. Kizárólag a fogyasztó állította, hogy elhagyta az első parkolóhelyet és új parkolóhelyre áll be. A rendelkezésre álló adatok azonban a fogyasztó ezen állítását - az elsőfokú bíróság álláspontja szerint - nem igazolták.

Az a körülmény, hogy a lejárt parkolójegy a szélvédőn maradt, az elsőfokú bíróság számára azt a következtetést támasztotta alá, hogy a fogyasztó a gépjárműhöz nem tért vissza. Ilyen körülmények között azonban az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a fogyasztónak kellett volna bizonyítania az új parkolási eseményt, amit nem tett meg.

Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az alperes által elfogadott ajánlás a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 15/C.§ (1) bekezdésébe ütközik.

A pereszes alperest a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felmerült perköltség viselésére, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja alapján a felperesi jogtanácsosi

munkadíjban marasztalta alperest, a le nem rótt eljárási illeték tekintetében pedig úgy rendelkezett a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§ alapján, hogy az az állam terhén marad.

Alperes fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet megváltoztatásával utasítsa el a felperes keresetét, és marasztalja őt perköltségben.

Előadta, hogy a meghallgatáson a fogyasztó meghatalmazottja személyesen megjelent és a kérelmében foglaltaknak megfelelően nyilatkozott. Hivatkozott arra, hogy a kocsiban lefotózott parkolójegynek semmi köze a ... forgalmi rendszámú gépkocsi bírságolásához, hiszen az a jegy egy másik helyszínen befejezett parkolás „utóirata”, csak nem került kidobásra. A gépkocsi a jelzett időben új helyet keresett, ehhez körbe kellett mennie a környező utcákon, mivel a Szász Károly utca egyirányú. Előadta, hogy az utcában egy automata van, emiatt nyilvánvaló, hogy ugyanazon automatából történt a későbbi jegyváltás is. A türelmi időnek semmi köze azonban az újabb parkolási eseményhez. A korábbi parkolóhely elhagyása ugyanis a türelmi időn belül megtörtént és kb. 6-8 perces közlekedés után tért vissza a gépkocsi az utcába, de egy másik - egyirányú utca elejéhez közelebbi - másik parkolóhelyre. Ekkor a parkolójegy megvásárlása alatt bírságolták meg. Az esetet követő első munkanap rögzített telefonbeszélgetés során a felperes munkatársa a fogyasztó szerint elfogadta az 5 percen belüli parkolójegy megküldését azzal, hogy azt nem csak faxon, hanem levélben is meg kell küldeni. Előadta azt is, hogy a felperes által hivatkozott jogszabályokból nem következik, hogy akinek a kocsijában lejárt parkolójegyet találnak, de igazolja, hogy 5 percen belül váltott jeggyel rendelkezik, úgy vele szemben bírságot kellene alkalmazni. A lejárt parkolójegyek szélvédő mögött felejtése nem lehet ugyanis ok arra, hogy kizárja a később váltott érvényes jegy miatti mentesülés lehetőségét.

Alperes eljáró tanácsa a fogyasztó kérelmét megalapozottnak találta és ajánlásában előírta felperes számára, hogy törölje a ... forgalmi rendszámú gépkocsi vonatkozásában azon pótdíj miatti követelést, amelyet a 2012. november 16-i, ... sz. előtti 10230000001314 azonosító számú parkolási esemény kapcsán szabott ki.

Alperes álláspontja szerint az ítélet indokolása arra egyáltalán nem tér ki, hogy ezen Fkgy. rendelet 48.§ (3) bekezdést mikor lehet alkalmazni, mindössze rögzíti, hogy a tényállást nem jól állapította meg az alperes eljáró tanácsa, és megállapítja, hogy a rendelkezésre álló adatok azt bizonyítják, hogy a fogyasztó a bírságolásig nem tért vissza az autóhoz, mivel a korábbi parkolójegyet a szélvédőről nem távolította el. Ez álláspontja szerint életszerűtlen, egyúttal iratellenes is.

Arra is hivatkozott alperes, hogy a felperes keresetében nem kérte az 1997. évi CLV. törvény 34.§ (3) bekezdés a) pontja alapján való hatályon kívül helyezést, mely alapján a bíróság vizsgálhatná, hogy az alperes eljárása megfelelt-e a jogszabályoknak, helyesen állapította-e meg a tényállást, ezért alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseten.

Alperes eljáró tanácsa a fogyasztói jogvita alapjául szolgáló tényállás kapcsán megállapította, hogy egyik fél sem vitatta azt, miszerint a jármű az adott parkolási helyen várakozott, és azt sem, hogy az ellenőrzés időpontjában a gépjármű nem rendelkezett érvényes parkolási jogosultsággal. A felperes helyszíni pótdíjkiszabása tehát megfelelt a jogszabályoknak. Azonban a fogyasztó által csatolt bizonyítékok szerint egyértelmű, hogy a bemutatott parkolójegy érvényességnek kezdő időpontja és az ellenőrzés időpontja között nem telt el 5 percnél hosszabb idő, a pótdíjfizetési felszólításra pedig a fogyasztó határidőben reagált, így 5 naptári napon belül mutatta be az érvényes jegyet.

Az idézett 30/2010. (VI.4.) Fkgy. rendelet 48.§ (3) bekezdése szerinti feltételek alapján ilyen esetben a parkolás üzemeltető a várakozási díj- és pótdíjtartozást törli a nyilvántartásból. Ezzel a lehetőséggel a gépjármű üzemeltetője a naptári hónaponként legfeljebb egy alkalommal élhet, ha a bemutatás időpontjában az adott gépjárműre nincs 30 napnál régebbi jogosulatlan parkolási esemény miatt kiszabott és nem vitatott várakozási díj és pótdíjtartozás. A felperes azonban nem ezekre a kizáró okokra hivatkozott, hanem a „lejárt jegy” miatt a türelmi időn kívüli történő jegyváltásra.

Azonban az idézett Fkgy. rendelet 48.§ egyik bekezdésében sem szerepel az a tiltás, miszerint lejárt jegy esetében, amennyiben a pótdíjazás időpontja és a megváltott jegy között nem telt el 5 perc, akkor ne lehetne azt bemutatni, és élni a jogszabály adta lehetőséggel. Ezáltal a műszerfalon felejtett érvénytelen parkolójegyet nem zárja ki a fogyasztó mentesülési lehetőségét a hivatkozott jogszabályhelyek alapján.

Ezen szakasz szerint tehát akkor van lehetőség az utólagos jegybemutatóra, amennyiben az érintett rendelkezett érvényes jeggyel, de nem jól helyezte ki, vagy nem rendelkezett érvényes jeggyel, de a parkolójegyet érvényességének kezdő időpontja és az ellenőrzés időpontja között nem telt el 5 percnél hosszabb idő.

Az Fkgy. rendelet 48.§ (2) bekezdése szerint - mely hivatkozást az ajánlás szintén tartalmazta - a díjfizetés nélkül várakozó gépjármű üzemben tartójával szembeni szankciókról külön jogszabályok rendelkeznek a (3) bekezdésben meghatározottak figyelembevételével.

Ezen külön jogszabály az ítéletben is hivatkozott Ktv. 15/C.§ (1) bekezdése, mely szerint, ha a jármű díjfizetési kötelezettség alá eső várakozási területen díjfizetés nélkül várakozik, vagy a kifizetett várakozási időt egy óránál rövidebb időre történt fizetés esetén 5 perccel, egy órára vagy annál hosszabb időre történt fizetés esetén legalább 15 perccel túllépi, várakozási esetenként egy órai várakozási díjat, továbbá pótdíjat kell fizetni.

Ez adja meg a jogszabályi alapját, hogy felperes pótdíjazási eljárást indítson a jelen ügyben is, csak alperes álláspontja szerint a jogszerű pótdíjazás ellenére az Fkgy. rendelet 48.§ (3) bekezdése lehetőséget ad a pótdíjfizetés alóli mentesülésre, amennyiben a gépjármű tulajdonos a már fent részletezett feltételeknek megfelel. Tehát nincs olyan kizáró körülmény, mely szerint a Ktv. alapján türelmi időn túl történő várakozás esetén, egy újabban váltott parkolójegyet ne lenne bemutatható az Fkgy. rendelet szerint.

A jogvita tárgyát képező esetben megtörtént az ellenőrzés időpontját követő 5 percen belül a jegyváltás: az új jegy érvényessége egész pontosan 3 perccel az ellenőrzést követően kezdődött. E parkolójegyet pedig a fogyasztó a felperesnek határidőben bemutatta. Mivel pedig a törlést lehetővé tévő feltétel egyértelműen teljesült, ezért fel sem merült annak kérdése, hogy a jármű egyáltalán elhagyta-e a parkolóhelyet.

Alperesi álláspont szerint pedig a lejárt parkolójegyre vonatkozó hivatkozás abból az okból is téves, hogy ez nem megfelelő bizonyítási eszköz arra, hogy sor került-e a várakozóhely elhagyására, vagy nem. A lejárt parkolójegy kizárólag egy korábbi parkolási esemény megtörténtét bizonyítja.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és alperes költségekben marasztalását kérte, arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást jogszerűen állapította meg, és a bizonyítékok összevetésével abból helyes következtetéseket levonva jogszerű döntést hozott.

A másodfokú bíróság az alperesi fellebbezést megalapozatlannak találta.

Elöljáróban megállapítja a másodfokú bíróság, hogy a felperes 2013. június 21-én előterjesztett, majd szeptember 23-án pontosított keresetében kifejezetten kérte az alperesi ajánlat hatályon kívül helyezését, így nem helytálló az az alperesi előadás, hogy ilyen kérelme a felperesnek nem volt, ebből következően pedig az elsőfokú bíróság nem terjeszkedett túl a kereseti kérelmen.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, a vonatkozó jogszabályokat helyesen értelmezte és megfelelőek az azokra alapított következtetései is. Az elsőfokú bíróság ítéletében csupán azt állapította meg, hogy az a körülmény, hogy a lejárt (9:21-ig érvényes) parkolójegy a kocsival szélvédőjén maradt, és még ott volt a 9:30-kor bekövetkezett bírságolásig. Ez az elsőfokú bíróság véleménye szerint inkább arra utalt, hogy a fogyasztó a

kocsihoz nem tért vissza. Ezért ezt nem tényként állapította meg, hanem úgy ítélte meg e helyzetet, hogy - figyelemmel arra is, hogy a felperes a lejárt parkolójegyre tekintettel bírságolt - a távozásra és az újabb parkolási eseményre hivatkozó fogyasztónak ezen állítását bizonyítania kellett volna.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság erre vonatkozó indokolását kiegészíti az alábbiak szerint:

Az 1952. évi III. törvény (Pp.) 163.§ (2) bekezdése és 164.§ (1) bekezdése értelmében a bíróság az ellenfél beismerése, mindkét fél egyező, vagy az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás ellenére kétségre nem vont előadása folytán fogadhat el valóban tényeket, ha azok tekintetében kételye nem merült fel.

Jelen esetben azonban e tárgyban a vállalkozás és a fogyasztó ellentétes előadásokat tettek, a bíróságban a fogyasztó egyoldalú állításával kapcsolatban kétely támadt, és a perbeli cselekménysorozat számára jelentős mozzanatait a fogyasztónak kellett volna bizonyítania ahhoz, hogy az alperes a fogyasztó előadásával szemben a felperesi vállalkozás lejárt jegyre alapított bírságolási álláspontját cáfolva a két szempont közötti ellentét tekintetében felmerülő eltéréseket feloldja, megfelelő tényállást állapítson meg és abból helyes jogi következtetésekre jusson, különös tekintettel a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 29.§ (8) és (10) bekezdésében foglaltakra, amely a vállalkozás válaszirata hiányában a rendelkezésre álló adatok szerinti döntést enged meg, de kimondja azt is, hogy nem tekinthető a vállalkozás hallgatása a kérelmező (fogyasztó) állításai elismerésének.

Az alperes döntéshozatala során valóban hiányosan állapította meg a tényállást, amikor figyelmen kívül hagyta, hogy a 9:30-kor bekövetkezett bírságolás nem a 30/2010. (VI.4.) Fkgy. rendelet 48.§ (3) bekezdésén, hanem a lejárt parkolójegy tényére alapítottnan, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (Ktv.) 15/C.§ (1) bekezdésében írtak szerint történt.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperesnek a tényállást a teljes - a számára maradéktalanul rendelkezésre állt - okirati bizonyítékok alapján kellett volna megállapítania, mert a releváns tényállásnak szükségképpen eleme, hogy a fogyasztó a kérdéses napon 9:00 órától 9:21-ig, majd pedig 9:33-tól 9:48-ig rendelkezett érvényes parkolási jeggyel. Így - figyelemmel a Ktv. 15/C.§-ában foglaltakra, mely szerint, ha a jármű díjfizetési kötelezettség alá eső várakozási területen díjfizetés nélkül várakozik, vagy a kifizetett várakozási időt egy óránál rövidebb időre történt fizetés esetén 5 perccel túllépi, várakozási esetenként egy órai várakozási díjat, továbbá pótdíjat kell fizetni - legkésőbb 9:26-ig kellett elhagynia a parkolási helyet, vagy ezen 5 perces türelmi időn belül új jegyet kellett volna váltani ahhoz, hogy a bírság alól mentesülhessen.

Tekintve, hogy a fogyasztó 9:26-ig új jegyet nem váltott (erre csak 9:33-kor került sor), igazolhatta volna, hogy legkésőbb 9:26 óráig valóban elhagyta a parkolót és új parkolási eseményre kerülhetett volna sor, amely már valóban minősülhetett volna a 30/2010. (VI.4.) Fkgy. rendelet 48.§ (3) bekezdésének második fordulata szerint. Ehhez azonban arra lett volna szükség, hogy a 9:26 előtti távozást, illetve azt igazolja, hogy az újabb parkolási esemény megkezdése ellenére csak feledékenységből maradt a kocsi szélvédőjén a 9:21 és a 9:30-kor bekövetkezett, lejárt parkolójegy miatti bírságolás közötti időszakban a parkolójegy.

Alperesnek ezen tényállási elemeket vizsgálva kellett volna döntését meghoznia, ezekre alapítottnan kellett volna értelmezni a vonatkozó jogszabályokat. Alperesi ajánlásban foglalt érvelés akkor lett volna helytálló, ha a bírságolás nem a szélvédőn maradt, 9:21-kor lejárt parkolójegy, hanem a fogyasztó által állított új parkolási eseményre 9:33-kor váltott parkolási jegy érvényességének

kezdete, és az új parkolás miatti, 9:30-kor történt bírságolás időpontja közötti 5 percet meg nem haladó időkülönbség volt a jogvita tárgya. A parkolási jegy tanúsága szerint azonban nem ez utóbbi, hanem a 9:21-kor lejárt parkolási jegy kapcsán következett be a bírságolás, így ebből a szempontból az állítólagos új parkolás bekövetkezte nem bír relevanciával, a kimentésre alapot csak 9:26-ig beállt, fentiekben részletezett körülmények, illetve ezek igazolása szolgáltatott volna alapot.

Fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Alperes pervesztes lett, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja alapján marasztalta a felperesi jogtanácsosi munkadíjban, az alperesi illetékmentesség folytán le nem rótt jogorvoslati illetékről pedig a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§ alapján a rendelkező rész szerint döntött a másodfokú bíróság.

Budapest, 2015. április 15. napján

Dr. Gál Judit s. k.
a tanács elnöke
előadó

Dr. Molnár József s. k.
bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
tisztviselő